

DECIZIA nr. 44/2013

privind soluționarea contestației formulată de
X,

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita
sub nr.9380/03.04.2013

Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita a fost sesizată de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Harghita, prin adresa nr.X/03.04.2013, asupra contestației formulate de **X**, cu domiciliul în **X**.

Contestația este formulată împotriva **Deciziei de impunere nr. X/26.02.2013**, emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Harghita, prin care s-a stabilit obligații fiscale de plată în suma totală de **X lei**, reprezentând:

- X lei accize alcool etilic,
- X lei majorări de întârziere,
- X lei penalități întârziere aferente.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 (1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată în M.O. partea I nr.513/31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare.

Constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.209 (1) și art.207 (1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală - republicată în M.O. partea I nr.513/31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. X, prin contestația depusă la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Harghita, înregistrată sub nr.X/25.03.2013, solicită revocarea Deciziei de impunere nr.X/26.02.2013, precum și suspendarea soluționării contestației până la soluționarea procesului penal, invocând următoarele motive:

Contestatorul arată că în dosarul nr.X/96/2013 aflat pe rolul Tribunalului X s-au efectuat cercetări pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală și achiziționarea de alcool etilic distilat – vrac de la alți furnizori decât antrepozitarii autorizați pentru producție sau expeditorii înregistrați de astfel de produse.

X susține că în opinia lui, până la judecarea cauzei penale și stabilirea vinovăției printr-o hotărâre judecătorească definitivă nu se consideră vinovat, prin urmare apreciază că până la administrarea tuturor probelor necesare în cauză, care ar putea influența și cuantumul sumelor solicitate, emiterea unei decizii de impunere este prematură.

În opinia contestatorului, ANAF prin Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale are calitatea de parte civilă în cauză și nu de organ constatat, având posibilitatea de a se constitui parte civilă în procesul penal pentru recuperarea prejudiciului suferit.

Pentru aceste motive solicită admiterea contestației, invocând art.205 și următoarele din Codul de procedură fiscală.

II. Prin Decizia de impunere nr.X/26.02.2013, organele vamale din cadrul Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Harghita au constatat următoarele:

Ca urmare a adresei primite de la Parchetul de pe lângă Judecătoria Miercurea-Ciuc referitoare la Dosarul penal nr.X/P din 25.02.2013, precum și a adresei primite de la Inspectoratul de Poliție Județean Harghita – Serviciul de Investigare a Fraudelor nr.X/P din 05.09.2012, DJAOV Harghita a fost informat despre efectuarea unor cercetări în dosarul privind pe numitul X, cercetat sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de „evaziune fiscală” și „achiziționarea de alcool etilic și de distilate în vrac de la alți furnizori decât antrepozitarii autorizați pentru producție sau expeditorii înregistrați de astfel de produse”, s-au reținut următoarele:

Conform adresei IPJ Harghita – Serviciul de Investigare a Fraudelor nr.X/P din 05.09.2012, la data de 02.03.2007, în urma unei percheziții domiciliare, s-au identificat la numitul X următoarele cantități de produse accizabile, fără ca acestea să fie marcate corespunzător: 5 recipiente a câte 1000 litri, din care 4 pline și unul conținând 300 litri, și 1875 recipiente tip pet, de 2 litri fiecare, toate conținând alcool etilic, marfă pentru care nu au fost prezentate acte de proveniență, în cauză efectuându-se cercetări penale față de numitul X. Cantitatea de 8050 litri de alcool a fost reținută în vederea confiscării.

Concentrația alcoolică pentru alcoolul etilic a fost determinată de către Centrul Național pentru Încercarea și Expertizarea Produselor LAREX București, în urma analizării unui număr de 6 probe de alcool etilic, prelevate cu ocazia percheziției din 02.03.2007, stabilindu-se o concentrație alcoolică de aproximativ 90°-95° grade alcoolice.

Astfel, având în vedere adresa primită de la Parchetul de pe lângă Judecătoria Miercurea Ciuc s-a întocmit decizia de impunere în vederea stabilirii accizelor datorate pentru cantitatea de 8050 litri alcool etilic cu concentrația

alcoolică de 90°, în sarcina lui X, și anume X lei accize precum și X lei dobânzi și penalități de întârziere aferente, pentru perioada 03.03.2007-26.02.2013.

III. Luând în considerare cele prezentate mai sus, motivele prezentate de contestatar, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare, se reține:

Cauza supusă soluționării este dacă Direcția generală a finanțelor publice, prin Biroul de soluționare a contestațiilor, se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației, în condițiile în care fapta consemnată în decizia atacată formează obiectul dosarului de urmărire penală nr.X/P/2011 a Parchetului de pe lângă Judecătoria X.

În fapt, în urma unei percheziții domiciliare s-a identificat 8050 litri alcool etilic cu concentrația alcoolică de 90° fără banderole fiscale, fără documente de proveniență, la numitul X.

Ca urmare, organele vamale prin Decizia de impunere nr.X/26.02.2013 au stabilit prejudiciul creat bugetului de stat în sumă totală de X lei, reprezentând accize și accesorii aferente.

Din documentele aflate în dosarul cauzei se reține, că fapta consemnată în decizia atacată formează obiectul dosarului de urmărire penală nr.X/P/2011 a Parchetului de pe lângă Judecătoria X, iar contestatarul arată că în dosarul nr.X/96/2013 aflat pe rolul Tribunalului X s-au efectuat cercetări, de unde rezultă că între timp a fost dispusă trimiterea în judecată.

În drept, art.214 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările ulterioare, precizează:

„Suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă

(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă;

b) soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți.[...]

(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu.

(4) Hotărârea definitivă a instanței penale prin care se soluționează acțiunea civilă este opozabilă organelor fiscale competente pentru soluționarea contestației, cu privire la sumele pentru care statul s-a constituit parte civilă.”

Având în vedere prevederile legale menționate mai sus, se reține că organul de soluționare poate suspenda soluționarea prin decizie motivată atunci când soluționarea cauzei depinde în tot sau în parte de existența sau inexistența unui drept ce face obiectul unei alte judecăți, iar în cazul de speță fapta consemnată în decizia atacată formează obiectul dosarului de urmărire penală nr. X/P/2011 a Parchetului de pe lângă Judecătoria Miercurea Ciuc.

Se reține că, potrivit doctrinei, acțiunea penală are întâietate față de acțiunea civilă deoarece, pe de o parte, cauza materială unică a celor 2 acțiuni este săvârșirea infracțiunii **sau existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni**, iar, pe de altă parte, **soluționarea acțiunii civile este condiționată de soluționarea acțiunii penale în privința existenței faptei.**

Totodată, precizăm că și Curtea Constituțională prin Decizia nr. 449/26.10.2004, prin care a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor art.183 (1) lit.a), devenind art.214 (1), lit.a), după renumerotare, s-a pronunțat în sensul că **“întâietatea rezolvării acțiunii penale este neîndoielnic justificată și consacrată ca atare și de prevederile art. 19 alin (2), din Codul de Procedură penală, scopul suspendării constituindu-tocmai verificarea existenței sau nu a infracțiunii cu privire la care instanța are unele indicii.”**

Având în vedere că faptele constatate fac obiectul dosarului de urmărire penală nr.X/P/2011, organele abilitate prin lege urmând să se pronunțe asupra existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunii, se reține că Direcția generală a finanțelor publice, prin Biroul de soluționare a contestațiilor nu se poate pronunța asupra fondului cauzei până la soluționarea definitivă a laturii penale.

Astfel, organele administrative nu se pot pronunța pe fondul cauzei înainte de a se finaliza soluționarea laturii penale, având în vedere principiul de drept “penalul ține în loc civilul” precum și faptul că în speță operațiunile efectuate au implicații fiscale pentru care se ridică problema realității acestora.

Având în vedere cele precizate mai sus, se reține că până la pronunțarea unei soluții pe latură penală, se **va suspenda soluționarea contestației împotriva Deciziei de impunere nr.X/26.02.2013**, emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Harghita, procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu dispozițiile art.214 alin.(3)

din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările ulterioare, care precizează: “[...] (3) *Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea[...]*”.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art.206, art.209, art.214 și art.216 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE:

Suspendarea soluționării contestației împotriva Deciziei de impunere nr.X/26.02.2013 pentru suma totală de **X lei**, reprezentând:

- X lei accize alcool etilic,
- X lei majorări de întârziere,
- X lei penalități întârziere aferente.

procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea cu caracter definitiv a motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, conform celor reținute prin prezenta decizie.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul X, în termen de 6 luni de la comunicare, potrivit procedurii legale.

DIRECTOR EXECUTIV,